

PHẬT NÓI KINH TÊN ĐỨC PHẬT CỦA TÁM BỘ

Hán dịch: Đồi Nguyên Ngụy_ Thiên Trúc Bà La Môn CỒ ĐÀM BÁT NHÃ LƯU CHI

Việt dịch: HUYỀN THANH

Nghe như vậy. Một thời Đức Phật dạo chơi vườn cây **Duy Gia Ly Nại Nữ** cùng với chúng Đại Tỳ Kheo đến dự. Tỳ Kheo gồm một ngàn hai trăm năm mươi người, các Bồ Tát có vô ương số

Bấy giờ có Trưởng Giả Tử tên là **Thiện Tác** từ trong thành đi ra, tới vườn **Nại Nữ** đến chỗ Đức Thế Tôn ngự, cúi đầu dưới bàn chân của Đức Phật, nhiễu quanh theo bên phải ba vòng, lui về trụ một bên rồi chắp tay bạch Phật rằng: “Con có điều muốn hỏi. Kính xin Đấng Đại Thánh thấy nghe thì con mới dám trình bày”

Đức Phật bảo Thiện Tác: “Tùy theo điều ông muốn hỏi. Như Lai sẽ phân biệt giải nói đầy đủ”

Thiện Tác thấy nghe, liền bạch Phật rằng:”Chỉ có Đấng **Thiên Trung Thiên** (chỉ Đức Phật) hay còn có các Phật tu hành Bản Nguyện tự đến Chính Giác, nay ở đời này giảng nói Kinh Đạo không ? Nguyện xin Đấng Đại Thánh tuyên nói tên của các Phật, nghe xong gìn giữ, đeo đội trên đỉnh đầu, hỏi nhận điều đã nói, cúi đầu quy mệnh, tuyên bố công huân, lại không có mọi nạn, chẳng đi vào ba nẻo (Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sinh).

Nghe tên chư Phật thì Người hoặc Phi Nhân chẳng được dịp thuận tiện hãm hại.

Hoặc tại huyện quan, nói tên chư Phật thì không bị xử oan uổng, cướp đoạt mất vật đã có, mà Tính cương cường chẳng có khiếp nhục, an ổn được thắng. Lại vào cuộc chiến đấu, chẳng bị đao gươm thương tích, chẳng bị trúng tên bắn. Duyệt Xoa, các Quỷ, các Trời, Rồng, Thần không dám quấy nhiễu. Sư Tử, cọp, sói, Thú hoang, sâu trùng xấu không thể gây hại được”

Đức Phật bảo Thiện Tác: “Hãy chân thật lắng nghe! Hãy khéo nghĩ nhớ! Ta sẽ vì ông, ủng hộ trừ nạn khiến cho không có sợ hãi được an vui”

Lúc đó Thiện Tác nhận sự dạy bảo mà lắng nghe.

Đức Phật nói: “Ở phương Đông cách cõi này, có Đức Phật hiệu là **Phụng Chí Thành Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Văn Tích**

Lại nữa ở phương Đông, có Đức Phật hiệu là **Cố Tiến Độ Tư Cát Nghĩa Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Mạc Năng Đương**

Lại nữa ở phương Đông cách cõi Phật này, có Đức Phật hiệu là **Quán Minh Công Huân Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Cát An**

Lại nữa ở phương Đông cách cõi Phật này, có Đức Phật hiệu là **Từ Anh Tịch Thủ Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Vô Khuể Hận**

Lại nữa ở phương Đông cách cõi Phật này, có Đức Phật hiệu là **Chân Tính Thượng Thủ Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Khứ Trọng**

Lại nữa ở phương Đông cách cõi Phật này, có Đức Phật hiệu là **Niệm Chúng Sinh Xưng Thượng Thủ Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Xí Thịnh Thủ**

Lại nữa ở phương Đông, có Đức Phật hiệu là **Đông Thủ Cao Siêu Tu Di Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Hách Nhiệt Thủ**

Lại nữa ở phương Đông cách cõi Phật này, có Đức Phật hiệu là **Thắng Sĩ Xưng Thượng Thủ Như Lai Chí Chân Chính Đẳng Giác** ngày nay hiện đang nói Kinh Pháp. Thế Giới tên là **Ái Lạc**

Giả sử có người từ xa nghe hiệu của các Đức Như Lai ở phương Đông, thọ nhận tên của các Đức Phật Thế Tôn này, chân thật tôn phụng, khéo nghĩ giữ tại tâm, trì tụng tụng đọc. Nếu khiến các Giới Đức của Phật, Trí Tuệ Đạo vốn bình đẳng; lại Đức thanh tịnh khác lạ trang nghiêm các quốc độ, đứng vững không có bạn, không có bụi dơ, không có nạn ô uế của người nữ. Cũng không có năm Trược, tai hoạn cần khổ, ách của ba đường. Không có cát, sỏi, đá, đường đi hiểm trở, ngòi rãnh, hầm hố”

Đức Phật nói: “Này Thiện Tác! Nếu có người hay trì tụng tên của các Phật Thế Tôn đó, tuyên bố xa gần. Đầu đêm thức dậy mà khởi Kinh Hành, khen vịnh, tụng nói tên của chư Phật. Giữa đêm, sau đêm một lòng trụ, buông bỏ điều vô ích này, niệm chỗ tu thêm. Hành Giả như vậy, Đức Hạnh ngày một tiến, cuối cùng không có tổn hại hao sút”

Đức Phật bảo Thiện Tác: “Ông nên ưa thích Kinh **tên tám Đức Phật** này. Đức Phật dùng Pháp Giáo Tộc Tánh Tử này ôm giữ tại tâm đừng buông bỏ, quên mất. Tìm lúc tinh tu, liền sẽ đợi thấy tám ngàn chư Phật”

Lúc đó Thiện Tác nghe **Thánh Giáo Chiếu** xong, liền đem hoa báu giá cả bằng tám ngàn lượng vàng, cung tán Đức Thế Tôn, cúi lạy bàn chân của Đức Phật, nhiễu quanh theo bên phải ba vòng rồi lui lại mà ngồi.

Thời Thiên Đế Thích ở trong Hội ấy, bước lên phía trước bạch Phật rằng: “Thưa vâng! Bạch Đức Đại Thánh! Con đã thọ nhận tên của tám Đức Phật này, đã phụng tụng đọc, ôm giữ tại tâm. Bạch Đức Thiên Trung Thiên! Thân con sẽ siêng năng tinh tiến phụng hành Tôn Danh của chư Phật của tám Bộ Trường này, suy tư chuyên niệm, ăn nghĩ chẳng lìa, quý trọng cung kính làm báu vô thượng”

Đức Phật bảo Thiên Đế: “Do điều đó cho nên lúc Trời và A Tu Luân cùng chiến đấu thời nếu có hoảng sợ, bị bắt thì nên niệm sẽ không còn sợ hãi. Tại sao thế? Giả sử có người khen ngợi, xưng tán tên của các Như Lai, Kinh Điển của tám Bộ tức làm ban bố nghiệp không có chỗ sợ.

Người tuyên nói tên Kinh Điển của các Như Lai chẳng gặp nạn bực bội, nóng bức, mọi tai vạ

Nếu hay hiển truyền điều cốt yếu của Kinh Điển **tên của các Như Lai** tức ban bố đời thái bình sung túc

Người hay truyền tên Kinh Điển của chư Phật tức ban bố an ổn trừ bỏ tai vạ lớn

Người hay truyền tên Kinh Điển của chư Phật tức ban bố ngòi yên lặng lẽ

Nêu truyền tên Kinh Điển của chư Phật tức lìa tất cả vô số sợ hãi

Nếu hay truyền Kinh **tên của chư Phật** này thì mộng yên tỉnh vui, chẳng sợ huyệt quan. Nước, lửa, trộm, cướp, oan gia trái chủ tự nhiên tránh đi. Quỷ Thần, La Sát, Yêu My, Vong Lượng, Bê Lê, Yểm Quỷ đều chẳng dám chống lại

Nếu vào núi, gò, khe núi, hang núi, đường vắng, lối rẽ, giặc cướp cướp lấy... tự nhiên chẳng hiện. Sư tử, cọp, sói, gấu heo, gấu chó, rắn, rắn hổ mang... đều tự lui trốn. Tại sao thế? Vì Tôn Đức của chư Phật vượt hơn núi Tu Di, Trí vượt hẳn sông biển,

Tuệ vượt qua hư không, bước riêng lẻ (độc bộ) cả ba cõi không có gì theo kịp, mười phương tất cả tuyệt không có gì chẳng nương qua được”

Đức Phật nói như vậy thời Trưởng Giả **Thiện Tác** với Thiên Đế Đích, các Tỳ Kheo Tăng, tất cả Hội, chư Thiên, Long Thần, A Tu Luân, Người của Thế Gian nghe Kinh đều vui vẻ, làm lễ rồi lui ra.

PHẬT NÓI KINH TÊN ĐỨC PHẬT CỦA TÁM BỘ
Hết

24/09/2009